

KURIER GOSPODARCZY

ZIEM WSCHODNICH.

Oplata stemplowa od kontraktów dzierżawnych.

Rolnik, zawierający umowę na dzierżawę gruntów, skutkiem niejasności ustawy stemplowej i możliwości dowolnej interpretacji poszczególnych postanowień, bardzo często nie może zdać sobie sprawy w jakiej wysokości powinna być uiszczona opłata stemplowa. Często też, z tego powodu narazony jest na straty tak materialne jak czasu. Mając powyższe na względzie przytaczamy poniżej wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu (właściwie interpretację ustawy stemplowej) w przedmiocie należnej od umów dzierżawnych opłaty stemplowej, ogłoszone w ostatnim numerze „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu”.

Kontrakty o dzierżawę posiadłości, stanowiącej gospodarstwo rolne, są obecnie zawierane po największej części w ten sposób, że czynsz dzierżawny (tenuta dzierżawna) jest ustanowiony nie w sumie pieniężnej, lecz w pewnej ilości zboża. Ten typ zasadniczo ulawnia się w następujących trzech odmianach:

1. Odmiana pierwsza: Ilość zboża, wymieniona w kontrakcie ma być wydawana wydzierżawiającemu w naturze.

2. Odmiana druga: Czynsz dzierżawny ma być płacony w pieniądzu, a mianowicie w kwocie, która według kursu giełdy zbożowej przedstawia równowartość danej raty czynszu w czasie jej płatności (w dniu płatności albo według najwyższego kursu w miesiącu, poprzedzającym termin płatności i t. p.)

3. Odmiana trzecia jest kombinacją dwóch pierwszych, a polega na tym, że czynsz dzierżawny ma być płacony bądź w naturze bądź w pieniądzu, (których sumę ustala się w sposób, podany przy odmianie drugiej) — a mianowicie według wyroku dokonywanego przy każdej racie bądź przez dzierżawcę bądź przez wydzierżawiającego.

Przy odmianie pierwszej należy uiszczyć opłatę stemplową niezwłocznie, t. j. w terminie, przewidzianym w art. 20 wględnie w art. 28 (ustęp pierwszy) lub w art. 30 (ustęp pierwszy u. o. s.). Za podstawę wymiaru bierze się wartość ilości zboża, należnej tytułem czynszu dzierżawnego za cały czas dzierżawy (wartość łącznej sumy wszystkich rat czynszu) a mianowicie tę wartość, jaką przedstawia owa łączna ilość w dniu sporządzenia pisma, stwierdzającego kontrakt dzierżawny.

Przy odmianie drugiej i trzeciej stosuje się art. 9 i 22 Opłata ma być uiszczona w miarę wykonywania zobowiązania; oblicza się ją oddzielnie co do każdej raty czynszu dzierżawnego.

Przy odmianie drugiej bierze się za podstawę wymiaru sumę pieniężną wyrażającą daną ratę. Tak samo postępuje się przy odmianie trzeciej, o ile rata na skutek dokonanego wyboru ma być uiszczona w pieniądzu. O ile zaś przy odmianie trzeciej rata czynszu dzierżawnego na skutek dokonanego wyboru ma być uiszczona w naturze, bierze się za podstawę wymiaru równowartość raty, t. j. tę kwotę pieniężną, która zostałaby uiszczona (według kursu w kontrakcie określonego) gdyby uprawniony do wyboru dzierżawca oświadczył o uiszczeniu pieniężnym, względnie gdyby uprawniony do wyboru wydzierżawia-

wprost do psa. — Zna, szelma, sposoby złodziejskie, — pomyślałem sobie, czekając co będzie dalej.

A żołnierz zbliżył się do składu, zdjął z haka ogromny poćwieczony i najspokojniej wrócił nazad; przeskoczył przez płot i ruszył galopem do najbliższego szynku.

Zwróciłem się do dysputujących, jak raz w tej chwili, gdy Kuzniec, jak się mówi „przypał co ściany” argumentami swego przeciwnika.

— Hej Kuzniec, — «starce świętobliwy», krzyknąłem mu nad uchem: «daj pokój Noemu i Abrahamowi i patrzą, bo cię w tej chwili okradli. Ktoś ściągnął twoją stoninę, co wiśiała na hakul».

Efekt był ogromny... i gdzieś się podział i Adam i Jakób i Abraham! — «Gwałtu, rety!» — wrzasnął Kuzniec, chwytając się za głowę: «Okradli mnie, — pójść z torbą zbierać. Stonina kosztowała 10 rubli srebrnym... gdyby ręce odsechły, to...» Ale czemuż to pan, panie urzędniku, nie powiedział mi ani słowa, siedząc przy oknie? Wszak wiedział pan całą tę scenę?

— «A po co ja miałem mówić, kiedy jęłemuś sam wiesz dobrze, czyja to robota?»

— «Nie wiem, dalibóg nie wiem!»

— «Co za żarty stroicie, Kuzniec! Wszak obcuje z Duchem Świętym, więc musicie wiedzieć od Niego, kto to zrobił. Nieprawdaż, panowie? zwróciłem się do obcych.

— «Prawda, prawda... on obcuje z Duchem Świętym, on musi wiedzieć No, gadał, starce, kto ukradł stoninę?»

Ale «święty» starzec i nauczyciel

jacy zażądał świadczenia pieniężnego (L. DPO. 7748-VII.27.) II. Opłata od rachunku, przy którym strony umówiły się, iż opłatę stemplową ponosi odbiorca (art. 72 i 90).

Sposób obliczenia opłaty stemplowej w tym przypadku wyjaśnia ministerstwo skarbu jak następuje:

Do uiszczenia opłaty stemplowej od rachunku, sporządzonego w Polsce, jest obowiązany — w myśl art. 74 u. o. s. — wystawca rachunku. Strony mogą jednak umówić się, że opłatę od rachunku ma uiszczyć odbiorca. Taką umowę normuje jedynie stosunek prywatno-prawny między stronami i nie ma znaczenia dla stosunku publicznego — prawnego między skarbem państwa a wystawcą rachunku. Skarb może żądać opłaty jedynie od wystawcy, który to wystawca żądaniu temu nie może przeciwstawić umowy, zawartej z odbiorcą. Z tego wynika, że (o ile nie zachodzi wyjątkowy stan rzeczy, opisany w wykładni Nr. 50 ogłoszonej w Nr. 14 Dz. Urz.) wystawca musi mimo zawarcia umowy, wyżej wymienionej, uiszczyć opłatę przed doręczeniem rachunku odbiorcy, może jednak w treści rachunku prócz własnej kwoty fakturowej wymienić opłatę stemplową.

W przypadku takim do podstawy wymiaru opłaty stemplowej od rachunku nie wlicza się kwoty, wymienionej w rachunku jako opłata stemplowa. W myśl bowiem art. 72 i 90 u. o. s. za podstawę wymiaru opłaty od rachunku służy jedynie należność za rzecz sprzedaną (cena sprzedaży) względnie wynagrodzenie za świadczone usługi.

Jeżeli więc np. rachunek wymienia kwotę 7000 zł. jako należność za sprzedane towary, nadto kwotę 14 zł. jako opłatę stemplową to wystawca rachunku ma uiszczyć tytułem opłaty stemplowej 14 zł. (t. j. 0.2 proc. od 7000 zł.) a nie 14 zł. 10 groszy (jak by wypadało według sumy 7014 zł.) (L. DPO. 8307-VII.27.)

INFORMACJE.

Dochodowość kolei.

Według ostatnio sporządzonych wykazów w pierwszym półroczu b. ilość przewiezionych pasażerów wyniosła 73500000, gdy w tym samym okresie 1926 r. z komunikacji kolejowej skorzystało 69500000. — Wzrost tedy wyniósł około 6 proc.

Równocześnie w pierwszym półroczu r. b. przewieziono na całym terenie państwa 376000000 tonn towarów, gdy w r. z. w tym samym czasie 298000000 tonn, a zatem w r. b. przewieziono prawie o 8 milionów tonn więcej. — Ze sprzedaży biletów kolejowych wpłynęło do kas w pierwszej połowie rb. 140400000 zł. gdy w tym samym czasie r. z. 117700000 zł. — Wreszcie za przewóz towarów kolejki załaskowały w pierwszym półroczu rb. 386 milionów zł. gdy w r. z. — 249 milionów zł.

Tranzyt przez Polskę do Rosji.

W dniach od 21—24 września r. b. odbyła się we Wrocławiu konferencja kolejowa polsko-niemiecko-sowiecka, na której omawiano sprawy, związane z bezpośrednią komunikacją towarową między Rosją a Niemcami tranzytem przez Polskę. Konferencja powzięła cały szereg uchwał, ułatwiających przewóz towarów między temi dwoma krajami, przyczem postanowiono przygotować wnioski,

ludu, jak przylapani złodziei, — bełkotał coś i na razie nie umiał odpowiedzieć. Żal po utracie stoniny i chciwość pozbawiły go sprytu.

— «Ach dziesięć rubli! Przepadło, dziesięć rubli!» i nagle zapominając swoją rolę świętobliwego starca, Kuzniec zwrócił się do mnie po rosyjsku, wspominając i matkę i babkę złodziejki.

Homeryczny śmiech rozległ się dookoła, gdyż sektanci nigdy tak nie wymyślają i widzą w tem swoją wyższość nad prawosławnymi.

Stonina się znalazła, gdyż w tej chwili postąpił po Rudomiotowa podoficera Kurejewa, który mu ją odebrał właśnie w chwili, gdy złodziej z szynkarzem dobijał targu. Ale powaga Kuzniecowa upadła w oczach ludu na zawsze. Skończyły się zebrania w jego domu, gdyż sektanci rozczarowani zaczęli szukać drugiego starca. Nie upłynęło i czterech miesięcy jak mnie się udało złapać «starca Kuzniecowa» z kontrabandą. Na sądzie okazało się, że część towaru była przez jego współników ukradzioną w Zabajkale, — i to ostatecznie dobiło rzekomego «starca». Bo jeżeli przykró królówi stracić koronę i zostać prostym śmiertelnikiem, to jeszcze gorzej jest «świętego» stać się zwykłym złodziejem. To też Kuzniec groził mi zemstą i parzył się z przemysłnikami, aby mnie wysłać «na piwo do Abrahama» — Parę razy robił na mnie zasadzkę, ale nadaremnie, — bo tacy ludzie zdolni są tylko do łajdactwa i nigdy nie zaryzykują swej skóry.

Konstanty Siemiradski.

— «Cóż za żarty stroicie, Kuzniec! Wszak obcuje z Duchem Świętym, więc musicie wiedzieć od Niego, kto to zrobił. Nieprawdaż, panowie? zwróciłem się do obcych.

— «Prawda, prawda... on obcuje z Duchem Świętym, on musi wiedzieć No, gadał, starce, kto ukradł stoninę?»

Ale «święty» starzec i nauczyciel

jacy zażądał świadczenia pieniężnego (L. DPO. 7748-VII.27.) II. Opłata od rachunku, przy którym strony umówiły się, iż opłatę stemplową ponosi odbiorca (art. 72 i 90).

Sposób obliczenia opłaty stemplowej w tym przypadku wyjaśnia ministerstwo skarbu jak następuje:

Do uiszczenia opłaty stemplowej od rachunku, sporządzonego w Polsce, jest obowiązany — w myśl art. 74 u. o. s. — wystawca rachunku. Strony mogą jednak umówić się, że opłatę od rachunku ma uiszczyć odbiorca. Taką umowę normuje jedynie stosunek prywatno-prawny między stronami i nie ma znaczenia dla stosunku publicznego — prawnego między skarbem państwa a wystawcą rachunku. Skarb może żądać opłaty jedynie od wystawcy, który to wystawca żądaniu temu nie może przeciwstawić umowy, zawartej z odbiorcą. Z tego wynika, że (o ile nie zachodzi wyjątkowy stan rzeczy, opisany w wykładni Nr. 50 ogłoszonej w Nr. 14 Dz. Urz.) wystawca musi mimo zawarcia umowy, wyżej wymienionej, uiszczyć opłatę przed doręczeniem rachunku odbiorcy, może jednak w treści rachunku prócz własnej kwoty fakturowej wymienić opłatę stemplową.

dotyczące tej sprawy na następującą konferencję, która odbędzie się prawdopodobnie w lutym roku 1928 w Moskwie.

KRONIKA MIEJSCOWA.

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Mąka pszenna krajowa 50 proc. 100 (w burcie), 110 (w detalu) gr. za 1 kg, 60 proc. 85—95, żytnia 50 proc. 60—65, 60 proc. 55—60, razowa 35—40, kartoflana 80—90, gryczana 60—70, jęczmienna 60—65.

Chleb ptylowy 50 proc. 60—65, 60 proc. stołowy 55—60, razowy 35—40 gr. za 1 kg. Kasza manna amerykańska 150—160 gr. za 1 kg., krajowa 115—125, gryczana cała 80—90, przecierana 85—95, perłowa 80—95, pęczak 50—60, jaglana 70—80.

Mięso wołowe 250—270 gr. za 1 kg., cielęce 230—250, baranie 200—240 wieprzowe 320—350, schab 350—380, boczek 350—380, szynka świeża 350—380, wędzona 400—420.

Tłuszcz słonina krajowa 1 gat. 4.20—4.50, II gat. 3.80—4.00, szmalce wieprzowe 4.80—5.00, sadło 4.00—4.50.

Nabiał: mleko 40—45 gr. za 1 litr, śmietana 180—200, twaróg 100—120 za 1 kg., ser twarogowy 150—180, masło niesolone 550—600, solone 500—550, desero 600—650.

Warzywa: kartofle 12—15 gr. za 1 kg., cebula 40—60, marchew 10—15 (pęcz.), pietruszka 5—10 (pęczek), buraki 15—20, brukiew 15—20, ogórki 30—40 gr. za 1 dziesiątek, groch 45—60 gr. za 1 kg., fasola 50—70 gr. za 1 kg., kalafior 25—50 gr. za główkę, kapusta świeża 20—25 za 1 kg., pomidory 20—40 grzyby suszone 15/10 18/00

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Mąka pszenna krajowa 50 proc. 100 (w burcie), 110 (w detalu) gr. za 1 kg, 60 proc. 85—95, żytnia 50 proc. 60—65, 60 proc. 55—60, razowa 35—40, kartoflana 80—90, gryczana 60—70, jęczmienna 60—65.

Chleb ptylowy 50 proc. 60—65, 60 proc. stołowy 55—60, razowy 35—40 gr. za 1 kg. Kasza manna amerykańska 150—160 gr. za 1 kg., krajowa 115—125, gryczana cała 80—90, przecierana 85—95, perłowa 80—95, pęczak 50—60, jaglana 70—80.

Mięso wołowe 250—270 gr. za 1 kg., cielęce 230—250, baranie 200—240 wieprzowe 320—350, schab 350—380, boczek 350—380, szynka świeża 350—380, wędzona 400—420.

Tłuszcz słonina krajowa 1 gat. 4.20—4.50, II gat. 3.80—4.00, szmalce wieprzowe 4.80—5.00, sadło 4.00—4.50.

Nabiał: mleko 40—45 gr. za 1 litr, śmietana 180—200, twaróg 100—120 za 1 kg., ser twarogowy 150—180, masło niesolone 550—600, solone 500—550, desero 600—650.

Warzywa: kartofle 12—15 gr. za 1 kg., cebula 40—60, marchew 10—15 (pęcz.), pietruszka 5—10 (pęczek), buraki 15—20, brukiew 15—20, ogórki 30—40 gr. za 1 dziesiątek, groch 45—60 gr. za 1 kg., fasola 50—70 gr. za 1 kg., kalafior 25—50 gr. za główkę, kapusta świeża 20—25 za 1 kg., pomidory 20—40 grzyby suszone 15/10 18/00

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Mąka pszenna krajowa 50 proc. 100 (w burcie), 110 (w detalu) gr. za 1 kg, 60 proc. 85—95, żytnia 50 proc. 60—65, 60 proc. 55—60, razowa 35—40, kartoflana 80—90, gryczana 60—70, jęczmienna 60—65.

Chleb ptylowy 50 proc. 60—65, 60 proc. stołowy 55—60, razowy 35—40 gr. za 1 kg. Kasza manna amerykańska 150—160 gr. za 1 kg., krajowa 115—125, gryczana cała 80—90, przecierana 85—95, perłowa 80—95, pęczak 50—60, jaglana 70—80.

Mięso wołowe 250—270 gr. za 1 kg., cielęce 230—250, baranie 200—240 wieprzowe 320—350, schab 350—380, boczek 350—380, szynka świeża 350—380, wędzona 400—420.

Tłuszcz słonina krajowa 1 gat. 4.20—4.50, II gat. 3.80—4.00, szmalce wieprzowe 4.80—5.00, sadło 4.00—4.50.

Nabiał: mleko 40—45 gr. za 1 litr, śmietana 180—200, twaróg 100—120 za 1 kg., ser twarogowy 150—180, masło niesolone 550—600, solone 500—550, desero 600—650.

Warzywa: kartofle 12—15 gr. za 1 kg., cebula 40—60, marchew 10—15 (pęcz.), pietruszka 5—10 (pęczek), buraki 15—20, brukiew 15—20, ogórki 30—40 gr. za 1 dziesiątek, groch 45—60 gr. za 1 kg., fasola 50—70 gr. za 1 kg., kalafior 25—50 gr. za główkę, kapusta świeża 20—25 za 1 kg., pomidory 20—40 grzyby suszone 15/10 18/00

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Mąka pszenna krajowa 50 proc. 100 (w burcie), 110 (w detalu) gr. za 1 kg, 60 proc. 85—95, żytnia 50 proc. 60—65, 60 proc. 55—60, razowa 35—40, kartoflana 80—90, gryczana 60—70, jęczmienna 60—65.

Chleb ptylowy 50 proc. 60—65, 60 proc. stołowy 55—60, razowy 35—40 gr. za 1 kg. Kasza manna amerykańska 150—160 gr. za 1 kg., krajowa 115—125, gryczana cała 80—90, przecierana 85—95, perłowa 80—95, pęczak 50—60, jaglana 70—80.

Mięso wołowe 250—270 gr. za 1 kg., cielęce 230—250, baranie 200—240 wieprzowe 320—350, schab 350—380, boczek 350—380, szynka świeża 350—380, wędzona 400—420.

Tłuszcz słonina krajowa 1 gat. 4.20—4.50, II gat. 3.80—4.00, szmalce wieprzowe 4.80—5.00, sadło 4.00—4.50.

Nabiał: mleko 40—45 gr. za 1 litr, śmietana 180—200, twaróg 100—120 za 1 kg., ser twarogowy 150—180, masło niesolone 550—600, solone 500—550, desero 600—650.

Warzywa: kartofle 12—15 gr. za 1 kg., cebula 40—60, marchew 10—15 (pęcz.), pietruszka 5—10 (pęczek), buraki 15—20, brukiew 15—20, ogórki 30—40 gr. za 1 dziesiątek, groch 45—60 gr. za 1 kg., fasola 50—70 gr. za 1 kg., kalafior 25—50 gr. za główkę, kapusta świeża 20—25 za 1 kg., pomidory 20—40 grzyby suszone 15/10 18/00

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Podziękowanie.

Niniejszem w imieniu Komitetu Obchodu Jubileuszowego 700-lecia śmierci Św. Franciszka z Asyżu przesyłam gorącą podziękę Magistratowi m. Wilna za bezinteresowne udzielenie Sali Miejskiej na Akademię oraz efektywne oświetlenie Góry Trykryskiej i Kaplicy OO. Franciszkanów. Wykonawcom programu uroczystej Akademii kucy Św. Franciszka: Prof. Marjanowi Zdzichowskiemu, członkom Zespołu Reduty, p. A. Umiałowicz, Prof. Stan. Matusiakowi za Jego kierownictwo i pracę nad wykonaniem pięknych dekoracji, chórowi «Boho» pod dyrekcją Prof. Wł. Kalinowskiego, następnie Prof. F. Rusczykowi, dalszym szperem z p. Majorem Hurko na czele za roboty, wykonane na Górze Trykryskiej, chórom wileńskim za uświetnienie uroczystości jubileuszowych w kościele Św. Jana oraz za wykonanie wspaniałego hymnu «Te Deum laudamus» i orkiestrze p. p. Leg. pod bat. kapelmistrza p. Reszke. Wreszcie członkom III Zakonu Św. Franciszka za ich wydatną pomoc oraz tym wszystkim, którzy są bezinteresowną pracą w ten lub inny sposób przyczynili się do należytego zorganizowania uroczystości franciszkańskich w Wilnie, składam serdeczne «Bóg zapłać».

Biskup Kazimierz Michalikiewicz
Przewodniczący Komitetu

Owoce. Jabłka 60—100, gruski 70—120, śliwki 150—200.

Cukier kryształ 145 (w hurcie), 150 (w detalu), kostka 170 (w hurcie), 175 (w detalu).

Jajka: 180—200 za 1 dziesiątek.

Droba: kury 3.00—6.00 zł. za sztukę, kurczątka 120—180, kaczki żywe 5.00—8.00, bity 400—600, gęsi żywe 12.00—15.00, bity 10.00—12.00, indyki żywe 20.00—22.00, bity 15.00—18.00 zł. za sztukę.

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Mąka pszenna krajowa 50 proc. 100 (w burcie), 110 (w detalu) gr. za 1 kg, 60 proc. 85—95, żytnia 50 proc. 60—65, 60 proc. 55—60, razowa 35—40, kartoflana 80—90, gryczana 60—70, jęczmienna 60—65.

Chleb ptylowy 50 proc. 60—65, 60 proc. stołowy 55—60, razowy 35—40 gr. za 1 kg. Kasza manna amerykańska 150—160 gr. za 1 kg., krajowa 115—125, gryczana cała 80—90, przecierana 85—95, perłowa 80—95, pęczak 50—60, jaglana 70—80.

Mięso wołowe 250—270 gr. za 1 kg., cielęce 230—250, baranie 200—240 wieprzowe 320—350, schab 350—380, boczek 350—380, szynka świeża 350—380, wędzona 400—420.

Tłuszcz słonina krajowa 1 gat. 4.20—4.50, II gat. 3.80—4.00, szmalce wieprzowe 4.80—5.00, sadło 4.00—4.50.

Nabiał: mleko 40—45 gr. za 1 litr, śmietana 180—200, twaróg 100—120 za 1 kg., ser twarogowy 150—180, masło niesolone 550—600, solone 500—550, desero 600—650.

Warzywa: kartofle 12—15 gr. za 1 kg., cebula 40—60, marchew 10—15 (pęcz.), pietruszka 5—10 (pęczek), buraki 15—20, brukiew 15—20, ogórki 30—40 gr. za 1 dziesiątek, groch 45—60 gr. za 1 kg., fasola 50—70 gr. za 1 kg., kalafior 25—50 gr. za główkę, kapusta świeża 20—25 za 1 kg., pomidory 20—40 grzyby suszone 15/10 18/00

— (n) Ceny w Wilnie z dnia 7 października r. b.

Ziemiopłody: żyto loco Wilno 39—40 zł. za 100 kg. owies 35—37, jęczmień browarny 45—46, na kaszę 39—41, otręby żytnie 24—25, pszenne 26—27, ziemniaki 9.00—10.00, słoma żytnia 6—7, siano 7—8. Tendencja wyciekająca. Dowóz średni.

Mąka pszenna krajowa 50 proc. 100 (w burcie), 110 (w detalu) gr. za 1 kg, 60 proc. 85—95, żytnia 50 proc. 60—65, 60 proc. 55—60, razowa 35—40, kartoflana 80—90, gryczana 60—70, jęczmienna 60—65.

Chleb ptylowy 50 proc. 60—65, 60 proc. stołowy 55—60, razowy 35—40 gr. za 1 kg. Kasza manna amerykańska 150—160 gr. za 1 kg., krajowa 115—125, gryczana cała 80—90, przecierana 85—95, perłowa 80—95, pęczak 50—60, jaglana 70—80.

Mięso wołowe 250—270 gr. za 1 kg., cielęce 230—250, baranie 200—240 wieprzowe 320—350, schab 350—380, boczek 350—380, szynka świeża 350—380, wędzona 400—420.

Tłuszcz słonina krajowa 1 gat. 4.20—4.50, II gat. 3.

